

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

**Din cauza sf. Sărbători a „Înălțării
sf. Cruci“ numărul cel mai de aproape
va apărea Marți în 17 Septembrie.**

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe
trimestrul Octombrie- Decembrie al anului 1885, cu
prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în frun-
tea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire
pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-
Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde
se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime se
fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror
abonament se sfârșește cu ultima Septembrie 1885,
a-și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie
espeditura silită a sista, sau a întârziia cu espedirea
foaiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei
fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 11 Septembrie 1885.

În peninsula balcanică se petrec lucruri, cari
au pus în viață mișcare inimile omenesci, și al că-
ror resunet străbate astăzi întreagă Europa.

Nu se poate nega, că una și aceeași idee fun-
damentală a produs mișcarea din peninsula balca-
nică, idee fundamentală, care a fost și va fi caracte-
ristica secolului nostru.

Popoare mici imitează stăruințele popoarelor
puternice.

Unitatea națională este caracteristica secolului
al XIX. și nu se poate nega, că stăruințele în acea-
stă direcțiune au schimbat cu totul fața Europei.

Cât de puternică a fost revoluțiunea dela 1848, nu
noi o vom scruta la locul acesta.

Constatăm numai că principatele dunărene as-
tăzi formează un regat respectabil, a cărui armată
în timpuri de grea cercare a rivalizat cu istețimea
bărbaților lui de stat!

Italia astăzi este unită sub gloriosul sceptru al
casei de Savoia.

Germania asemenea a unit toate țările impe-
riului roman al națiunilor germane, și astăzi spre
Berlin sunt îndreptate privirile tuturor bărbaților
de stat din Europa.

Puternicului imperiu de odinioară al otomanilor
tocmai acuma i s'a dat lovitură de moarte, și uni-
tatea națională a întemeiat regatul bulgar.

Am dîs că popoarele cele mici imitează stăru-
ințele celor puternice în direcțiunea unității națio-
nale.

Din acest punct de vedere trebuie să judecăm
manifestul irredentei române, și aceasta spre a ne
putea explica nesocotința unor oameni, cari multe
și mari greutăți ne-au cauzat nouă în lupta pentru
asigurarea drepturilor noastre naționale.

O forță irresistibilă a trebuit să conducă pre
acești oameni, și ei sub presiunea acestei forțe ir-
resistibile au căzut în extrem.

Am condamnat ca români nefericitul manifest,
și astăzi revenim ca cronicari și înregistrăm măsuri-
le luate de guvernul român față cu acești oameni
socotiți ca turburători de ordine în statul român.

Șese supuși austro ungari au fost dați preste
granița de guvernul domnului Ioan Brătianu.

Se susține adecă, că ei sunt autorii manifestului
eșit sub numele irredentei române.

Nu ne simțim chemați a ne pronunța pro sau
contra măsurilor luate de guvernul actual al rega-
tului român, constatăm numai faptul, și aceasta pen-
tru ca și publicul nostru să știe ce se petrece în
lumea mare.

Și ca să se știe câtă amărăciune au produs
espulsiunea acestor șese români ardeleni, vom repro-
duce la locul acesta un articol după diariul „Adevărul.“

Și ca să se știe, că amărăciunea este aproape
generală, vom observa că diarele „Românul“, „Ro-
mânia“, „Resboiul“, „Independința română“, „Drep-
turile omului“, „Democratul“, „Patria“, și câte mai
sunt ele, condamnă în termeni cu mult mai aspri
această măsură a guvernului din România.

„Adevărul“ este organul domnului Dumitru Bră-
tianu, frate bun cu domnul Ioan Brătianu.

Punem deci sub ochii cetitorilor nostri cele
scrise de acest organ de publicitate.

Observăm că nu fără oare-care sfiială reproducem
acest articol plin de amărăciune.

Eată ce țice „Adevărul“ în numărul de Sâmbă-
ta trecută:

Preste opt țile se vor împlini treizeci și șapte
de ani, de când un grup de tineri patrioți luau ca-

lea exilului, pentru că protestaseră contra atot-
puterniciei consulilor ruși în afacerile României. Astăzi
cu trenul dela 8 oare de dimineață, șase români,
mai toți în floarea vîrstei, sunt aruncați preste gra-
niță, pentru că au îndrăsnit a cere prin presă îm-
bunătățirea soartei fraților nostri de preste munți.
Sugrumătorul simțemintelor patriotice era în anul
1848 consulul rusesc. Astăzi acest rol odios este
jucat de un guvern pretins român, condus de unul
din fruntașii mării noastre mișcări naționale.

Acest act de răsbunare în contra unora din
exilați, această nouă umilință a regatului român în
fața pretensiunilor cabinetului austro-maghiar, a pus
virf nelegiuirilor și înjosirilor cu care colectivitatea
a însemnat prezența ei la cârma afacerilor noastre
publice. De vom lăsa la o parte toamna anului
1848, nici un an în istoria noastră nu ne înfățișează
atâta lipsă de mândrie națională, atâta servilism
cătră străini, atâta degradare în aceia, cari au con-
dus vr'o dată destinele acestei țări. Cu măsura sa
în contra celor șase frați de preste Carpați, guver-
nul s'a sinucis moralmente. El este pierdut pentru
totdeauna în fața acelora, cari cugetă și simt ro-
mânesce.

Pe când maghiarii pun în mișcare toate for-
țele lor morale și materiale spre a șterge ori-ce
urmă de existență a românilor în regatul S-tului Ste-
fan, pe când ei grămădesc bani peste bani pentru
ca să facă să înceteze graiul românesc dincolo de
Carpați, pe când diarele lor sunt țilnic pline de
insulte la adresa națiunii române și pe când însuși
suveranul nostru este numit de rege al boilor,
guvernul numit român, și încă poreclit liberal-națio-
țional, tace ca un mut sau aprinde tămăia servilis-
mului la picioarele inamicilor nostri. Mai mult încă:
cabinetul român se face complicele acestor călăi,
lingușitorul acestor tirani. Alianța mult trâmbitată
cu Austria și Germania, după ce ne-a despoiat și
ne a redus economicște la sapă de lemn, după ce
ne-a închis toate debușeurile negoțului nostru, după
ce ne-a pus rēu cu toată lumea fără nici un folos
pentru noi, după ce ne-a făcut să perdem toate
procesele internaționale, după ce înlăuntru ne-a
adus înjosire preste înjosire și rușine preste rușine,
acum caută să alunge din sinul nostru pre toți cei
ce au o inimă românească, pre toți cari au o voce
ca să strige când frații nostri se svêrcolesc în lan-
țurile celei mai rușinoase robii.

Dar, precum țiserăm mai sus, această înjosire
a guvernului față cu ministrul austro-ungar, acea-
stă trădare a națiunii spre a servi interesele străi-
nilor, va pune capăt domniei unei elice, care, după

FOIȚA.

Tăcerea noastră

Tăcerea noastră o incrimă țiaristica maghiară
în mania sa obicinuită și cu drept cuvânt.

De atâta vreme, pavilonul din păduricea ora-
șului de pe țermul Dunării primesce cu brațele des-
chise mulțime de oameni din toate părțile lumii,
numai noi, sumeții Daco-Romani, stăm trufași acasă
și nici măcar o privire, nici o silabă nu jertfim cu-
vintelor de atracțiune ce primim din partea ma-
ghiarilor.

Dar eată, din politeță, din recunoștință pentru
ostenele și jertfele făcute de ei, tocmai acuma, în
timpul când samsarii esposiției corteșesc pentru
năvălirea românilor de dincolo la hipodromul de pe
țermul Dunării, în timpul, credem noi cel mai po-
trivit, așternem noi publicului român o scurtă dare
de samă, despre sgomotul și veselia cu care s'a
sêvêrșit până acum inaugurarea esposițiunii din
pădurea capitalei ungare.

Dar s'a mai pomenit până acuma, ca privirea
și atențiunea lumii străine să fie îndreptată asupra
capitalei noastre?

Nu!

Ori că n'a fost încă destul de sêlbatică ca să
atragă interesul străinilor, ori că apoi i-a lipsit
organizarea instituțiunilor prin care a stors admi-
rațiunea republicanilor.

Dar acum naiva lor bucuriă e completă, e fără
margini.

Și cum se nu? Când veți un politic mare, un
învățat, un jurnalist, sau un bancher străin, lovindu-i
pe umăr și cu o zimbire plină de farmec șoptin-
dule cuvintele cele mai dulci și mai măgulitoare,
și când veți privirea lui îndreptată asupra străinu-
lui, și setea cu care soarbe acele cuvinte de laudă
și mărire.

Ear străinul, în marinimositatea, în bunătatea
și bogăția lui nu-i detrage aceasta milă. Ce e pen-
tru el un cuvânt de recunoștință, în raport cu o
ospitalitate de un caracter aproape barbar!

Și nu ne indoim, că vienezii, și cei din Praga,
vor păstra încă multă vreme în inimile lor, căldura
la care au fost osândiți și ferbințeala, ce a trebuit
să îndure.

Dar boemii, sunt deja de două ori înregistrați
în analele istoriei ung. și de fie-care rēvășel se leagă
o ream nțire tristă. Acum însă, a treia oară, ne-
poții lui Frantischek, Haolinek și Paptschinek și
copii lui Kropacsek și Csipcsapcsek, au debarcat
pe țermul Dunării nu cu toporul, nici cu arcușul

sau țăpușă, ei armați cu parapluie pacinice, cu
clarinete și cu drimbe răpitoare.

Durere, că nu i-am putut vedea săltând cu gra-
ția în urma presidentului societății de agricultură
boeme-maghiară, și că nu am putut întâlni privirea
Katrinei plină de trăsnet, și nu am auzit cuvintele
sf. Wenzel, picurând din gurița ei ca o ariă ce-
rească:

„O mi Bôhm sans me nit su dumm als mi sein
kônnten.“

Și precum boemii, așa cehii și germanii au ve-
nit, au vêțut, au făcut gălăgiă, au beut, au chefuit
și apoi au durmit, și ce mai mult le-a plăcut, a fost
vinul ce au beut.

Ne închipuim însă spaima ce a cuprins pe fra-
ții nostri maghiari, când deodată s'a imprăsciat
vestea, că vin francesii! Pare că îi vedem în birt, în
cafenea, în hotel, în grădini, acasă și pe stradă par-
lând franțuzesce. Și trebuia să o și facă. Căci
doar nu o să-i răspundă francesului când acesta va
ține: „Excusez moi, je vous supplie, mon très-puissant
seigneur“ cu „legmegengedethelenébbéknék.“ C'apoi iau
câmpii! Dar era bătrânul Pulszky. La el totdea-
una a fost lăcașul streinilor, magazinul tuturor nea-
murilor.

Nu știu însă cum va fi atunci, când bietul bă-
trân va vedea și el că toate sunt deșertăciune și va
ține o lume cât ești tu de vană și de oarbă — apoi

ce ne-a ruinat în lăuntru, caută să ne facă străini în propriul nostru pământ. Întrunirea de aseară, simpatiile ce s'au manifestat într-nsa pentru soarta ecasilaților și nobilul avânt pentru cauza fraților noștri de peste Carpați, desaprobară unanimă a purtării guvernului, a dovedit isolementul în care se află colectivitatea și golul nemărginit ce s'a făcut împrejurul ei. Cei șase exilați pornesc ducând cu ei dorul tuturor românilor și lăsând în inimile noastre disprețul contra călailor lor. Nedreptatea guvernului, în loc de a omori în noi simțimentele naționale, le va face să se desvolte cu mai multă energie și să fructifice cu mai multă abundență căci, precum a dis Tertullian despre primii creștini, sângele martirilor este sămânța spornică de noi proseliți. Din lacrimile și din durerile martirilor cauzei naționale, românismul va înflori mai mândru și mai falnic.

Guvernul, după ce a sleit toate mijloacele de rămâne lipit de putere, după ce a practicat corupțiunea pe scara cea mai întinsă, după ce a călcat în picioare toate legile fundamentale ale societății și ale moralei, după ce a alergat la ciomege și bătaia haiducești, întrebunțează astăzi cu mai multă îndrăzneală proscritia și ecsilul, adică mijloacele de guvernare ale partidelor antice. Numai în statele vechi, și numai în epocile lor de decadență profundă, capii partidelor învingătoare se scăpau de adversarii lor ecsilându-i sau punându-i pe lista celor proscrisi.

La noi, această pedeapsă necunoscută a început a se aplica sub regimul colectivității, ca și cum ne-am afla în timpurile lui Mariu și Sulla. Setea de răsbunare, cripațiile epileptice ale lacomie de putere, servilismul cătră streini, momentul suprem al facerii unui împrumut colosal pentru a săvârși ruina țerei, iată motivele de stat, de cari se conduc guvernării noastre. Frumosul cuvânt al lui Pericles, că cel mai mare titlu de glorie al seului este că n'a făcut pe nimeni să ia haina exilului, ar trebui să fie în secolul nostru maxima ori-cărui cap de partid. Pentru colectivități exilul este din contră, singura armă ce le mai rămâne. A domni peste ruine, iată idealul lor, așa cum rezultă din toată purtarea lor de până acum

Revoluțiunea din Balcani.

Balcanii sunt ați scena unor evenimente, cari au surprins ca din senin Europa întreagă. Vom schița în liniamente generale aceste evenimente, urmărind cu atenție fazele ei de desvoltare și informând publicul nostru la timpul se despre toate.

Cetitorii noștri și vor putea încă bine aduce aminte de notițele, cari le luam destul de des în revistele politice ale jurnalului nostru, punând un anumit pond pe anarhia asiatică ce domnia de câți-va ani în Rumelia, pe isprăvurile bandelor de tâlhari așa de bine organizate, încât își primeau pe guvernatori și l' dureau în prisoare. Starea aceasta anarchică, care servește totodată drept dovadă lumei, că Turcia și-a trăit trailul și fără de vr-o intervenție străină a pornit pe calea, care conduce la peire, — nu se mai putea ținea. Reacțiunea a lucrat cu multă chibzuială și n' liniște, pân' ce într-o bună dimineață a isbucnit revoluția.

În ziua de 19 Septembrie rumelioții au răsturnat guvernul lui Gavriil Crestovici Pașa, ear pe acesta l-au espedat la Sofia; au aședat în locul gu-

vernului răsturnat un comitet provisoric, care administrează țara, fără ca să se conturbe ordinea prin fapte săngeroase.

De aici apoi s'au desvoltat lucrurile cu o iuțală extraordinară. Comitetul acesta a cerut ajutorul bulgarilor de nord. Drept răspuns, principele Bulgariei emite un ucas, prin care ordonă mobilizarea armatei, el însuși pleacă dela Varna la Filopol, ca să satisfacă chiemărei comitetului provisor. Tot în aceeași zi, cu entusiasm ne mai pomenit rumelioții se declară uniți cu Bulgaria.

Toate acestea s'au petrecut într-o singură zi. A doua zi deja principele Alecsandru I al Bulgariei publică următorul manifest:

Noi, Alecsandru I, prin grația lui Dumnezeu și voiața poporului principe al Bulgariei nordice și sudice, după cum a hotărît poporul meu la 6 ale lunii curente, vădând, că populația rumelioță după ce a răsturnat guvernul și a instituit guvernul provisor, M'a proclamat în unanimitate principe al acestei provincii, în vederea binelui poporului, doresc a uni cele două State Bulgare într'unul singur, pentru ca ele să-și ajungă idealul; recunosc unirea ca fapt îndeplinit și primesc titlul de principe al celor două Bulgarii de nord și sud.

Primind guvernul acestei nouă provincii, declar că vicața, onoarea averea tuturor lucuitorilor pacinici, fără deosebire de religie sau de naționalitate, vor fi apărute. S'au luat măsuri pentru păzirea păcii; toți cei ce vor lucra contrariu acestora vor fi urmăriți cu asprime.

Cred că poporul meu iubit din cele două state balcanice, care aclamează acest mare eveniment, va da sprijinul seu pentru consolidarea actului sfintei uniri a celor două Bulgarii. Cred că el va fi gata la toate silințele și sacrificiile pentru a apăra unirea și independența scumpei patrii.

Dat în vechia capitală Têrnova, astăzi Duminecă, la 8 Septembrie 1885.

Alecsandru I,
principele Bulgariei Unite.

Acest manifest a produs în Bulgaria o însuflețire ne mai audită. Meetinguri de mii și mii de oameni au primit cu urări entusiastice manifestul și în toate bisericile Bulgariei s'a ținut *Te-Deum*. La toți reprezentanții puterilor s'a făcut notificarea oficială, că principele Alecsandru a primit și tronul Rumeliei.

În 21 Sept. principele Alecsandru a trecut deja Balcanii și a durmit în Kazanlic, unde populațiunea l-a primit cu un entusiasm nedescriptibil.

În vreme ce lucrurile se petrec în Bulgaria astfel, Europa stă uimită și nu știe ce poziție să ia. Turcia, care primi din cauza comunicațiunii telegrafice întrerupte foarte târziu vestea revoltei, după cum se dice și mobilizează cu o iuțală febrilă vasele de război. Ear Rusia trimite cete de ofițeri, ca să stee într'ajutor armatei bulgare.

Aceasta e starea lucrurilor. Rămânând să ne dăm seama despre toate aceste, putem constata, că încât pentru presa și opinia publică europeană, evenimentele din Balcani au fost o surprisă generală, la care nu s'a așteptat nimeni. Jurnalistica întreagă o constată aceasta.

De altă parte earăș se afirmă nu fără nici o umbră a probabilității, că surprisa este numai pentru unele puteri și anume pentru presă, ear pentru

alte puteri și în special pentru cercurile diplomatice ale celor trei puteri înfrățite la Skiernevite, Gastein și Kremsier, aceste evenimente au fost așteptări împlinite. Ba, se crede chiar, că întemplările din Balcani sunt o urmare directă a pertractărilor din Kremsier. Cum va fi nu se poate ști; aceea însă, că revoluția a fost pregătită de mai nainte în Rumelia lucrându-se în secret cu un tact și o precauțiune rară, și că despre toate acțiunile reacționarilor a trebuit să aibă principele Alecsandru cu guvernul seu exactă informațiune, — este mai mult ca sigur. Cine privește, cum la un moment dat, ca un singur om, s'a pus în mișcare țara întreagă, fără să se verse nici un strop de sânge, cum principele Bulgariei fără de a pregeta, pleacă la moment la fața locului și dând publicității manifestul seu, fără multe preconsultări, notifică puterilor europene, nu intențiunile sale, ci hotărârea sa devenită fapt, — privind toate aceste, nu se poate să ajungem la o altă părere, decât că principele Alecsandru a fost pregătit pentru evenimentele din Rumelia de ost și poate chiar încurajat de unele din puterile Europei.

Cât despre efectele revoluțiunii din Balcani, de ocamdată numai cu greu ne-am putea pronunța. Una din două. Sau întrevin puterile, cari au subscris tractatul din Berlin și pe cale diplomatică sau prin vr'o conferență europeană resoalvă cestiunea în favorul Bulgariei, căutând a recompensa Turcia pe altă cale, — sau va ajunge treaba la un conflict săngeros între bulgari și turci. — Ori-cum ar fi, cestiunea orientală este pusă earăș pe tapet și bun îi Dumnezeu, dar tare ni teamă să nu vină un al doilea 77, care să pună toată Europa în mișcare și cu ea și pe noi, cei de la barierele orientului.

Vederemo.

Irredenta română.

Sub acest titlu diariul „Morgen Post“ din Viena publică următorul articol:

De cât-va timp se vorbește foarte mult prin diarele ungare despre o irredenta română, care ca și irredenta italiană, ar fi meditănd planuri de naltă trădare contra integrității monarhiei noastre. Se vorbește despre proclamațiunii revoluționare, care ar fi fost împrăștiate prin Caransebeș și prin alte localități române și despre care s'ar fi aflat, că ar fi fost introduse din Ploesci în Austria. Nu voim să ne atingem de aceste fapte și nici nu voim a le presenta ca esagerate. Se poate prea bine să se fi găsit în adevăr nisce proclamațiunii asemenea cu acele, despre care vorbesc diarele ungare. Dar pentru aceasta tot nu este permis a ne îndoi despre fidelitatea și patriotismul concetățenilor noștri români, și comit cel mai condamnabil păcat de naltă trădare cei cari denunță ca o bandă de trădători p'un popor, care în sute de bătaii, și-a vărșat sângele pentru gloria și mărirea Austriei.

Românii din Ungaria și Transilvania nu sunt mulțamiți cu pozițiunea ce li s'a făcut de maghiari în cercul regatului ungar. Ei se consideră ca isbiți în drepturile lor politice și naționale. Credem, că a venit timpul să ne resgândim asupra chipului cum ar trebui să se dea o satisfacțiune dreptelor plângeri ale românilor. A fost și dincoace de Leita o vreme, în care se arunca necurmat asupra Cehilor imputarea de înaltă trădare și când la toate plângerile lor despre neajunsurile naționale ce sufereau

va porni frânt de durere, de groază și de spaimă pe calea de unde nu este reîntorcere.

O săptămână întreagă a petrecut francesii la noi în dulce iubilo, chef, sgomot, gălăgiă, bețiă; hei gândea că toate benedictiunile cerești au alduit odrasla lui Árpád zămisliță pe țermul Dunării.

Opt zile în închisoare înăsprită cu pasteturi și cu vin.

Voiau să-l ducă în ispită și pe bêtânul Lesseps. Dar Republicanul e măreț, e mândru în democrația sa, și prostituțiunea Ungariei pe lângă toată însușirea ei răpitoare nu va găsi nici odată trecere mai bună și mai mare, ca între oamenii în care a crescut și a trăit.

Dar pe urmă ce să veți!

Câtă nerecunoștință din partea francesilor. Corespondenții diarelor de căpeteniă „Journal des Debats“, „Republ. franc.“ „Siécle și Pays“ în loc să bubuie lumea, după cum credeau maghiarii, că va face, desculți să alerge oamenii la esposiție, tac mulcum, tac pare că le e lor rușine de snameniele ce a vădut, dar pentru aceea se grăbesce secretarul societății internaționale a literaților, Iules Lermina, a pune în ochii francesilor o icoană vie și clară, fidelă și imparțială despre decadența în care se află Ungaria, uitând poate în modestia sa, a scrie ceva despre cultura, arta, literatura și industria ei.

„În fața rușinei“ scrie el în diariul „Mot d'Ordre“ cu ochii plecați la pământ ve scriu astăzi despre un lucru foarte gingaș. Și ve mărturisesc, că am fost surprins când am vădut, că în Pesta la poalele Taterei, la Arad și în tot locul, faimele ce le-am audît în Paris și pe care le consideram de scornituri, sunt fapte, — fapte adevărate. „In Buda, jumătatea dreaptă a Capitalei, se află „baia împăratului“ cu o restaurațiune cercetată de cel mai ales public. Bărbați, femei și copii, vin aci pentru plăcerea locului și a muzicii ce concertează. Și ce veți acolo? O mulțime de fete umblând jumătate goale și cochetând cu o impertinență de care te cuprinde greața. Dar rēul presupus la noi, e departe de ceea ce am vădut aici. Prostituțiunea în Budapesta și în toată Ungaria a despoiat cu nesaț tot ce e sublim și moral, și a ajuns acum un fel de instituțiune națională.“

Și toate celelalte articole scrise de numitul secretar, despre joc, despre muzică, și despre însuflețirea nebună a poporului, sunt o icoană fidelă pentru francezi și o concepție îngrozitoare despre starea tristă deplorabilă a Ungariei.

Și cu toate acestea, samsarii esposițiunii, în frunte cu parasiții „In perpetuum“ devotați geschäftului fac propagandă pentru ademenirea românilor și participarea lor la hipodromul impresarului Matlekovici.

Dar românul e sumeț, e Grandsigneur!

„La esposițiune în Budapesta?“ Uf! răspunde el, „ce insultă! ce osândă.“

Și poate că are dreptate.

Eată pentru ce. În fața pavilionului, se chinuie o bandă militară, în partea dreaptă se sdobesc cobzararii din Miskoltz, ear în stânga se strivesc ceterașii din Vátz.

Nu e aceasta crâncenă insultă?

Înghețată de vanille cu ardei, ori dulceață de gutui cu papricăș, nu poate fi pentru gustul omului mai mare insultă, de cât cum e pentru ureche armoniul unei Ouveraturi din Wagner ori Beethoven isbit de sbierăturile lui Csicsóné și ameițit de tângirile lui Hajnalba și Hajnal elé.

Și cine scapă cu pelița urechii nespertă, poate liniștit intra în esposiție, că nu mai vede, nu simte, nu aude și toate se învêrt în jurul seu.

Dar de ce să nu stăm mai bine acasă, și să privim în ochii diaristice maghiare și a suplimentelor plătite ale lui „Pester Lloyd“, căci ele ne presintă, esposiția ca o icoană magică cu fel de fel de colori, atrăgătoare, și de ce să nu o vedem din ochii lor mult mai frumoasă și mai admirabilă, de cât cum am putea-o vedea cu ochii noștri proprii.

De ce să ne stricăm o imagine atât de frumoasă?!

C. A. Silvian

li se răspundea, că sunt emisari moscoviți, panslavisti sau rusofili. Dar cu aceasta nu se rezolvă cestiunea cehă. Tocmai după ce se acordă Cehilor o egalitate de drepturi și fură puși pe aceeași linie cu Germanii, se facu din poporul ceh, care până aci era vecinic în opozițiune și nemulțămît, un factor însemnat de stat și guvern, care dă astăzi dovești, că este cel mai tare sprijin al guvernului. Oare nu se poate aplica și în Ungaria aceeași rețetă față cu românii? Să se dea poporului român ceea ce este bunul drept al lui și de sigur că nimeni nu va avea cel mai mic cuvânt, de a vorbi despre o irredentă română.

Românii din Austria au dovedit într-o lungă istorie de secol, că le este nesdruncinată fidelitatea lor față cu tronul și imperiul și că în oara de pericol au fost în tot momentul gata să sacrifice avere și sânge pe altarul patriei. Regimentele noastre române au arătat în totdeauna bravură și abnegațiune față cu inamicul, și dacă acuatorii maghiari, cari voiesc a negri poporul român cu calomniile lor, au nevoie de o dovadă, apoi n'au de cât s'o ceară de la împărat, ca supremul comandant al armatei, și de la cel dintâi demnitar al armatei noastre, feld-mareșalul archiducele Albrecht, cari, în repetite rânduri, au recunoscut și lăudat în chipul cel mai strălucit virtuțile militare ale românilor din Austria.

Chiar și rigatul român, care ne-a fost totdeauna un credincios vecin, merită încrederea și simpatiile noastre, și încă nu ne-a dat ocaziunea să ne plângem de el. Regatul României este aliatul nostru natural, și dacă va mai veni vre-o dată cestiunea orientală la ordinea țilei, apoi se va dovedi că între noi și regatul român există interese identice, care pretind o comună apărare. Elementul român, atât din Austria, cât și din afară de fruntariile ei este, după natura și pozițiunea lui un element filo-austriac și prin urmare trebuie tratat ca ast-feli. Când i se neagă drepturile, apoi este natural să se provoace rezistența. Din momentul, când nu i se va mai opri ceea-ce i se cuvine de drept, apoi nimeni nu va avea a se mai plânge de opozițiunea lui.

Românii din Ungaria și Transilvania se plâng de decimi de ani, că sunt ingenunchiați și apăsați, și amenințați în existența lor națională. Stă în mâna Ungurilor de a pune un capăt acestor plângeri. Și vermele se întoarce să muște când este călcat, și nici un popor nu poate rămânea nepăsător, când i se iau drepturile lui naționale.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Brașov, 25 August 1885. Stimate domnule Redactor! În 16 ale curenteii s'a ținut o adunare, de care n'am mai vădut până acuma aici; — a fost o adunare generală a secțiunii albinăritului din reuniunea agronomică a comitatului Brașovului. La această adunare au luat parte bărbați și femei de diferite națiuni, atât din Brașov și jur, cât și dintr'alte părți. În vederea participanților s'au spus diferite unelte, aparate și produse aparținătoare culturii albinelor; toate s'au privit, s'au descris și esplicat cu de-amănuntul. Am vădut: coșnițe după sistemul lui Dzirzon simple, duple și quadruple, coșnițe din împletitură de paie cu capac de scândură, o coșniță menită pentru de a putea observa cu de-amănuntul toate mișcările și lucrările albinelor, mașina de estragerea mierei din faguri, mașina de produs fum, mașina de împletit, cuțitul de tăiat fagurii și clescele de scos ramele cu fagurii și mulțime de rame pen-

tru faguri, apoi trei felii de miere și anume, miere estrasă din flori de măr, miere estrasă din flori de tei și de cea estrasă din diferite flori; pe cât este de diferit izvorul acestor soiuri de miere, pe atât este de diferit și gustul acesteia. Dintre toate aparatele și uneltele espuse a atras atențiunea publicului aparatul de abstragerea mierei și coșnița (târna) de observare. Construcțiunea abstractorului de miere este foarte simplă: un butoi ca de 4—5 vedre tăiat în jumătate în direcțiune verticală, — un capac găurit la mijloc astupă gura jumătății de butoi, — o osie așezată în direcțiune verticală cu un capet în fundul vasului amintit, ear cu celalalt trece în sus prin gaura capului și ese afară, — osia are la partea din lăuntru în distanță potrivită două pârcehi de spițe așezate cruciș, — capetele spițelor de sus sunt împreunate cu capetele spițelor celor de jos cu câte o bucată de lemn de grosimea unui baston în direcțiune verticală și paralelă cu osia, — mai multe fire de sfoară încunjoară periferia roții construite în modul arătat, în lăuntru vasului; ramele cu fagurii se așează în direcțiune verticală în lăuntru roții cu o parte lipită de sfoară, apoi prin ajutorul unei sfori sau unui mâner, așezat la capetul de asupra al osiei, se succește roata cât se poate de iute, astfel ese mierea afară și prin puterea centrifugală împoașcă cătră pârceții din lăuntru ai vasului ear printr'o pipă așezată cătră fundul vasului curge afară; fagurii lipsiți în modul acesta de miere, se pun din nou în coșnițe și albinele îi umple din nou de miere; mierea câștigată pe calea arătată mai sus e atât de curată, încât se pare a fi transparentă.

Coșnița (târna) de observare e construită în modul următor: pe o masă se ridică în sus o coșniță numai atât de largă, cât încheap vre-o 6—8 rame de faguri așezate una preste alta în două rânduri unul lângă altul; de ambele laturi e închisă coșnița cu câte o ușă de sticlă și preste acestea cu câte una de scânduri; toți fagurii din lăuntru se vîd pe amîndouă părțile prin ușile de sticlă după deschiderea celor de lemn și se poate observa ori ce lucrare a albinelor în lăuntru. Atât de însemnată și trebuincioasă este o astfel de coșniță de observare pentru intuirea elevilor în albinărit, încât n'ar trebui să lipsiască dela nici o școală.

După intuirea tuturor obiectelor espuse s'a ținut o prelegere din partea dlui G. Horwath despre cultura plantelor nutritoare pentru albine; interesantă și foarte instructivă a fost această prelegere cu atât mai vîrtos, căci în raport cu înmulțirea albinelor, trebuie să se înmulțiască și izvoarele de nutrire a le acestora, dacă e vorba, ca să nu fie ostenelele zadarnice.

Din partea ministerului de agricultură și comerț s'a dat acestei reuniuni o subvenție de 200 fl. v. a.; adunarea a hotărît a se folosi această sumă pentru întemeierea unei stupine centrale a reuniunii, din care după înmulțirea suficientă a stupilor, să se împartă fie-cărui învățator câți-va stupi pentru promovarea stupăritului la popor prin școală; să se instituie un post de îngrijitor al acelei stupine astfel, ca acesta să fie tot odată și ca un învățator ambulant în ramul albinăritului.

S'a mai preles apoi despre reunirea de toamnă a albinelor, despre ameteirea lor și despre băgarea în iarnă a stupilor. Toate acestea au fost pentru ascultători un capital neprețuit în direcțiunea culturii albinelor, carea a fost până acum de tot neglijată.

După direcțiunea, ce și-a luat reuniunea economică a comitatului Brașovului, se speră la rezultatele cele mai îmbucurătoare, cu deosebire în ra-

mul pomăritului și albinăritului. În ambii acești rami de cultură se instituie din timp în timp prelegeri teoretice și practice, precum au fost cele din Mai din albinărit și din Iunie din pomărit. Aceste prelegeri se vor continua și în viitor și ar fi de dorit ca să fie cât se poate de cercetate. Toți ramii economici s'ar promova mai repede și mai ușor prin înmulțirea membrilor acestei reuniuni. Înmulțindu-se membrii din depărtări mai mari de Brașov, se vor forma filiale, bunăoară ca la cea din Pesta și din Cluș și lucrul va merge cu pași repeși și siguri înainte spre îmbunătățirea stării poporului.

Un călător.

Varietăți.

* (Relativ la instalațiunea Camerei deputaților din Bucuresci) aflăm, scrie „Voința Naț.” că parte din mobilierul nou este deja gata, ear cel vechiu a fost deja așezat în camerele secțiunilor; mai toate camerele și tribuna publică au pe jos covor și pârceții sunt tapisați cu tapete de diferite culori. Între altele am remarcat camera dlui președinte al Adunării și cabinetul dlui prim ministru, cari sunt arangiate cu mult gust. În toate camerele s'au introdus gaz fluid; după cum suntem informați costul mobilierului și a reparațiilor făcute se urcă la cifra de 50,000 lei.

* (Nouele aplicațiunile telefonului.) Telefonul are să fie aplicat și pentru a anunța furtunele. În adevăr, s'a făcut o nouă descoperire asupra proprietăților acestui mijloc de transmisiune al sunetului.

Așezându-se două bare de fer la o distanță de 7 până la 8 metri una de alta și punându-le în comunicație, de o parte printr'un fir de aramă acoperit cu cauciuc, și de cealaltă cu un telefon, se poate preduce, cel puțin cu două spre-dece oare mai înainte, o furtună, printr'un sgomot surd, care se aude în instrumentul receptor.

Cu cât furtuna se aproprie cu atât se aude sgomote care seamănă cu grindina ce lovesce în ferestre. Fie-care fulger și trăsnet produce un sunet întocmai ca sunetul ce produce o peatră lovind diafragma instrumentului.

Toate schimbările atmosferice se deosebesc prin sgomote mai mult sau mai puțin mari, ce fie-care urechie obicinuită la telefon le poate observa.

Această nouă descoperire va aduce servii foarte mari biurourilor meteorologice.

* (Bibliografic.) Din „Romänische Revue” a apărut fascicula a treia cu următorul cuprins: „Die Staatsunterstützung” der griechisch-orientalischen Kirche in Siebenbürgen. Von * * *. „Die Aufhebung der Hermannstädter Jury.” „Aus der romänischen Presse.” „Rundschau.” „Chronik.” „Majora Floriora,” von V. Alecsandri. Deutsch von L. V. Fischer. „Die romänische Literatur in Deutschland,” ein Reportorium. (Fortsetzung.) Von L. V. F. „Die Wälderin,” Dorfgeschichte von Ioan Slavici. Nach dem romänischen von Mite Kremnitz. (Fortsetzung.) Zur Geschichtsforschung über die Romänen. (Historisch-kritische und ethnologische Studien von V. Maniu. Deutsch von P. Bröstean. Reschitza (Süd-ungarn.) S. Pocreanu's Verlag.) Literatur und Kunst.

Loterie.

Mercuri în 23 Septembrie 1885.

Brünn: 17 88 25 43 67

[1156] **CONCURS.** 1—3

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școlile profesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Orăștiei se escrie concurs cu termin de 20 de zile dela prima publicare.

1. Bințiș, cu salariu anual 200 v. a. quartir și lemnele necesare.

2. Orăștioara de jos, salar anual 200 fl. v. a., quartir și lemnele necesare.

3. Acmar, salariu anual 200 fl. v. a., quartir și lemne necesare.

4. Dâncu mic, salariu anual 200 fl. v. a., quartir și lemnele necesare.

5. Tămășasa, salariu anual 200 fl. v. a., quartir și lemnele de lipsă.

6. Măgura, salariu anual 200 fl. v. a., quartir și lemnele trebuincioase.

7. Petreni, salariu anual 150 fl. v. a., quartir și lemnele necesare.

8. Mărtinești cu filia Turmaș, salariu 150 fl. v. a., quartir și lemnele necesare.

9. Gelmariu, salariu anual 100 fl. v. a., quartir și lemnele necesare.

10. Serăcseu, salariu anual 60 fl., quartir și lemnele necesare.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi au ași trimite cererile lor instruite conform legilor din vigoare pân' la terminul mai sus semnat la oficiul protopresbiterat gr. or. al Orăștiei (Szászváros.)

Orăștie, 5 Septembrie 1885.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Orăștiei.

Nicolau Popoviciu,
protopresbiter.

Ad Nr. 137.

[1158] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu, la școala confesională populară

rom. gr. ort. din opidul Hunedoara din protopresbiteratul Hațegului, se escrie prin aceasta concurs cu termin de 20 de zile dela prima publicare. Salariul împreună cu acest post este 250 fl. v. a., solvind în rate lunare, quartir în edificiul școlii și folosința grădinei dela școală, ambele din urma computeate în preț de 50 fl. v. a.

Reflectanții la acest post vor avea înainte de expirarea terminului din concurs a se presenta în biserică într'o Duminecă ori sârbătoare.

Fiiitorii învățătoriu cunoscând cântările bisericesti va avea să cânte și în strană în casuri de lipsă.

Doritorii de a ocupa acest post au ași așterne suplicele lor instruite conform legilor în vigoare la oficiul protopresbiterat gr. ort. în Hațeg până la terminul sus indicat.

Hunedoara la 20 August 1885.

În conțelegere cu protopresbit. tractual.

Comitetul parochial.

Nr. 218.

[1147] 2—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățator la școala confesională gr. or. din Petroșeni în protopresbiteratul Hațegului se escrie prin aceasta concurs cu terminul până la 16 Septembrie st. v. a. c.

Emolumentele sunt 200 fl. v. a., 4 orgii de lemne, din cari se va încălzi și școala și quartir liber.

Doritorii de a ocupa acest post au ași așterne cererile concursuali instruite conform prescrișelor în vigoare la subscrisul oficiu protopresbiterat până la terminul sus amintit.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Hațeg la 17 August 1885.

Ioan Raț,
protopresbit-r.

Nr. 166.

[1157] 1-3

CONCURS.

Pentru vacanta stațiune de paroch de clasa a III. din comuna Acmariu, protopresbiteratul Orăștiei, se escrie concurs în urma ven. ordinațiuni consistoriale dto 27 Mai 1884, Nr. 75 B. cu termin de 30 zile dela întâia publicare în foaia „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt următoarele:

1. Casa parochială cu grădina și clădirile necesare economice, împreună cu cimiteriu, în care se află și pomi cu venit anual computate în . . . 30 fl. — cr.
2. Folosirea unui agru de 2 ferdele sēmăntură computate — cu . . . 4 fl. — cr.
3. Dela 250 familii câte o ferdelă à 16 cupe în grăunțe grâu, sēcara, cucuruz, sau o veadră de 8 cupe must, computate à 1 fl. v. a. — face . . . 250 fl. — cr.
4. Dela 250 familii câte o ți de lucru, à 40 cr. — face . . . 100 fl. — cr.
5. Dela 20 familii neorustici câte o ți de lucru à 40 cr. 8 fl. — cr.
6. Venitul stolar computat după calculul de mijloc a celor 5 ani din urmă 65 fl. 50 cr.
7. Dela umblatul cu sfta cruce la Botezul Dlui toată casa câte 20 cr. în bani sau îndatinalele naturale 50 fl. — cr.
8. Pentru slugitul sftelor pasci 3 fl. 20 cr.

Suma 510 fl. 70 cr.

Doritorii de a competi la această stațiune sunt poftiți să-și ascearnă cererile lor instruite conform legilor din vigoare subscrisului în termenul susindicat.

Orăștie, 26 August 1885.

În conțelegere cu comitetul parochial.
Nicolau Popoviciu,
protopresbiter.

Nr. 256

[1159] 1-3

Escriere de concurs.

Pentru un stipendiu de 60 fl., format prin concludul sinodului protopresbiteratului ordinariu în ședința ținută la 28 Martie a. c., se escrie prin această concurs cu terminul până la 30 Septembrie st. v. a. c. Acest stipendiu este destinat pentru un individ din tractul protopresbiteratului Hațeg, carele va asculta cursul pedagogic în institutul nostru „Andreian” din Sibiu, obligându-se concurențele, că după absolvirea studiilor pedagogice se va aplica ca învățătoriu în una din scoalele acestui tract protopresbiterat, servind cel puțin trei ani.

Concurenții la acest stipendiu au a-și așterne la subscrisul oficiu protopresbiterat cererile lor instruite:

- a) cu atestat de botez;
- b) cu atestat de paupertate;
- c) adevăriniță că este înscris la cursul pedagogic, și frecventează prelegerile cu succes.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Hațeg la 4 Septembrie 1885.

Ioan Raț,
protopresbiter.

Nr. 139.

[1146] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. din Oraș-Alba-Iulia se escrie concurs cu terminul până la 15 Septembrie a. c.

Emolumentele sunt 300 fl. solvinți anticipative pe lună, cuartir liber și lemne suficiente, atât pentru învățătoriu cât și pentru scoală.

Petițiunile concursuali instruite conform legilor în vigoare se adre-

seze oficiului protopresbiterat gr. or. al Albei-Iuliei.

Alba-Iulia 1 Septembrie 1885.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsandru Tordoșan,
protopresbiter gr. or.

Nr. 146.

[1150] 2-3

CONCURS.

Pe baza Statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 punct 5 și a instrucțiunii votate de sinodul archidiececan la 13/25 Aprile 1877, Nr. 191 §. 7, prin aceasta se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Avrigului.

Fiitorii protopresbiter ca atare va fi totodată și paroch în locul central al tractului în comuna Avrig, după ce va deveni una din parochii vacante, cari acum sunt ocupate.

Emolumentele împreunate cu acest post ppresbiteralsunt:

a) venitele ordinari ppresbiterali, cari stau din ajutoriul din fondurile archidiececane și din tacsele ce incurg pentru ședulele de cunună, pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiali și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterali.

b) venitele ordinari ale parochiei de clasa a III din Avrig, după devenirea ei în vacanță.

La postul acesta pot concurge bărbați apți și binemeritați pe terenul bisericesc și scolar în special aceia, cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reale cu testimoniu de maturitate, au terminat studiile teologice la vreunul din institutele metropoliei noastre și au susținut cu succes bun examenul riguros de calificare, sau cari după pregătirea indicată mai sus, au terminat studiile teologice la vreun institut ortodox afară de metropolia noastră, dar apoi au depus examenul de calificare înaintea comisiei esaminătoare a consistoriului archidiececan.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificare profesorii de teologie și preoții hirotoniți înainte de introducerea examenelor de calificare, dacă în celelalte au calificarea prescrișă mai sus.

În mod excepțional mai pot concurge și fără prescrișă calificare gimnasială acei administratori protopresbiterali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acuratețea manifestată în administrarea protopresbiteratului, vor avea dela consistoriul archidiececan (plonar) specială îndreptărire la acest concurs.

Cei ce voiesc a concurge la acest post, au a-și așterne suplicele concursuali la Venerabilul consistoriu archidiececan în Sibiu, în restimp de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs în foaia „Telegraful Român,” aiăturând câte o tabelă de calificare, care să conțină date esacte și speciali în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc) și locuința concurentului; anii etății (anul, luna și ziua nașterii) studiile pregătitoare, afară de cele teologice (anul, locul și categoria acelora); examenul de maturitate, doctorat și altele; studiile pregătitoare teologice (anul și locul acelora) și examenul de calificare; serviciile de până acum pe terenul bisericesc și scolar, (timpul, locul și categoria acelora) în fine cunoscința limbilor și alte reflexiuni. Datele din această tabelă sunt a se întări cu documente, cari se se acludă în original, precum: carte de botez, testimonii scolastice și de maturitate, testimonii teologice și de calificare, atestate de servii bisericesci și eventualmente toate altfel de recomandări.

Dat din ședința comitetului protopresbiterat gr. or. al Avrigului, ținută în Avrig la 17 Iuliu 1885.

Președinte: **Notariu:**
Ioan Căndea, Ioachim Băcillă Chimuț,
adm. protopr.

Nr. 442.

[1148] 2-3

CONCURS.

În sensul grațioasei rezoluțiuni consistoriale dto 27 Septembrie 1884 Nr. 4758 pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comuna Dârste în protopresbiteratul I al Brașovului, se escrie concurs cu terminul până la 30 Septembrie a. c.

I. Emolumentele împreunate cu postul de adjunct în clasa I sunt:

- a) din budgetul scoalei . 150 fl.
- b) din venitul bisericeii . . 32 fl.
- c) Venitul 1/2 din grădina scoalei 8 fl.
- d) în naturalii 10 fl.

Summa 200 fl.

II. Venitul învățătorului în clasa a doua este:

- a) din budgetul scoalei . 150 fl.
- b) Venitul 1/2 din venitul parochial, sau competența de capelan parochial, care face 150 fl.

Summa 300 fl.

Cererile concursuali instruite conform legilor în vigoare sunt a se așterne subsemnatului oficiu protopresbiterat până la termenul susindicat.

Dârste în 7 Iuliu 1885.

Comitetul parochial, cu scirea mea:

Ioan Petric,

protopresb. ca adm. și inspector.

Ad. Nr. 556 Scol.

[1014] 3-3

Prolungire de concurs.

În urma concursului publicat în „Telegr. Rom.” Nr. 81 și următorii, pentru întregirea posturilor învățătoresci dela scoalele confesionale grec. or. din comunele mai jos insemnate, necompetând nici un individ calificat, se prolungește termenul cu 15 zile dela prima publicare:

1. Aciliu, cu salariu 200 fl., cuartir și lemne.
2. Alămor, cu salariu 150 fl.
3. Amnaș, cu salariu 105 fl., cuartir și lemne.
4. Galeș, cu salariu 200 fl., cuartir și lemne.
5. Gurariului, cu salariu anual 220 fl., cuartir și lemne.
6. Tilișca, cu salariu 300 florini cuartir și lemne.

Cu condițiunile amintite în Nr. sus amintit.

Seliște, 3 Septembrie 1885.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Seliștei.

Nr. 506

[1149] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele gr. or. române din comunele mai jos insemnate în protopresbiteratul Târnavei inferioare se escrie concurs cu termin până la 30 Septembrie a. c. st. v.

1. Bobohalma cu salariu anual de 155 fl. v. a., care constă din 145 metrețe de cucuruz sfărmit à 1 fl. și din 10 fl. bani, cuartir și lemne de foc.

2. Cucerdeia română, cu salariu anual de 210 fl. care constă din 110 fl. v. a. și din 100 metrețe de cucuruz sfărmit à 1 fl. și cuartir în edificiul scoalei.

3. Cetatea de baltă, cu salariu anual de 170 fl. v. a. care constă din 100 fl. bani, și din 6 Jug. 655° pământ arătoriu, cu venit de 70 fl.

4. Deag, cu salariu anual de 100 fl. v. a. din fondul scolar cuartir și lemne de foc.

5. Păucea, cu salariu anual de 100 fl., care constă din 60 metrețe de cucuruz sfărmit à 1 fl. și din 2 jug. pământ arătoriu cu venit de 40 fl. v. a., cuartir.

6. Șilea maghiară, cu salariu anual de 90 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vre una din aceste stațiuni au a-și așterne supli-

cile instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterat, până la termenul indicat.

Cetatea de-baltă la 29 Iuliu, 1885
În conțelegere cu comitetele parochiali respective.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Târnavei inferioare.

Nicolae Todoran,
protopresbiter.

Nr. 244.

[1141] 2-3

CONCURS.

Devenind vacante stațiunile învățătoresci dela scoalele confesionale gr. or. Unguraș și Păușă, protopresbiteratul Ungurașului, prin aceasta se escrie concurs prelângă următoarele emolumente:

I. Unguraș, cu salariu 80 fl. v. a., 40 vici de cucuruz cu grăunțele, vică veche din 20 cupe.

2 stângini de lemne grădina scoalei de 1/4 juger și cuartir în edificiul scoalei.

II. Păușă, cu salariu de 80 fl. v. a., 40 vici cucuruz cu vica veche, grădina scoalei de 1/4 juger și 1 1/2 stângini de lemne și cuartir liber în edificiul scoalei.

Doritorii de a ocupa aceste stațiuni au de ași subșterne rugărilor instruite în sensul statutului organic la subscrisul oficiu protopresbiterat cu posta ultimă Hidalmás în 30 de zile dela I-ma publicare a concursului, înțelegându-se de sine că reflectanții trebuie să a fi provăduți cu atestat de calificare și din limba maghiară.

Fizeș-Sânpetru 14 August 1885.

Cu conțelegerea comitetelor parochiali respective.

Petru Roșca,
protopresbiter.

Nr. 913.

[1139] 2-3

Innoire de concurs.

Neconcurând nici un individ calificat la posturile învățătoresci dela scoalele din 1. Gușterița, 2. Loamneș, 3. Mândra, 4. Roșia, 5. Ruși, 6. Șelimer, 7. Veseud, 8. Vurpăr, pentru cari s'a publicat concurs în „Telegr. Rom.” Nr. 79 seqq. prin aceasta se publică de nou concurs pentru ocuparea numitelor posturi cu termin până în 20 Septembrie a. c., rămânând salariile și condițiunile cele cuprinse în citatul concurs.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Sibiiului.

Sibiu, 14 August 1885.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Nr. 3938 civ.

[1133] 3-3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisabetopole aduce prin aceasta la cunoscință publică, cumcă pe baza rugărei curatorului denumit din oficiu și avocatului din loc Albert Gross, ca reprezentant al foștilor domni de pământ din Ghișasa în contra foștilor jobagi de acolo, în cauza segregării pășunii și pădurilor, precum și în cauza regulării dreptului de cărciumărit, pertractarea admisibilității aceleia, s'a prefipt pe **ziua de 3 November 1885, 9 oare a. m.** la cancelaria comunală din Ghișasa; la care sunt citați a se presenta toți interesajii, pe lângă urmările de drept prevăduite în §. 15 al instr. p. reg. pos.

Din ședința tribunalului regesc din Elisabetopole, ținută în 24 August 1885.

Baron Apor Zoltán
președinte subst.

Gödri Sándor,
notar.

„Albina”**Institut de credit și de economii.**

În sensul §§-lor 107 și 108 ai statutelor societății, a cincea tragere la sorți publică a scrisurilor fonciari de 6% ale institutului nostru, va avea loc în 1 Octombrie c. n. a. c. după ameași la 4 oare în biroul institutului (Sibiu, strada Baier Nr. 1.), în prezența unui notar public.

Sibiu în 18 Septembrie 1885.

[152] 2-3

Diracțiunea.